

O moleculă de iubire

Mara Emerraldi

Eu n-am cerut prea mult,
- o molecula de iubire.
În viața-mi de tumult,
mi-a fost o amagire.

Apoi, dat-am himera iubirii
pentru cuvânt. În vers
pus-am culorile orbirii ...
O, știu, e greu de înțeles.

Trăirea exprimată,
puțin din eul liric,
din toamna fermecată,
din cadrul cel idilic ...

Le-am înghețat în iarnă
- pastelul ce l-am scris.
„Statuia” se încarnă,
rămân, doar, eu, c-un vis ...

La poarta disperării
bătut-am și-am strigat.
Răspuns din largul zării,
timp ... timp am așteptat.

Plămadă din durere,
o facere, o alta
apar ca o părere
cioplită cam ... cu dalta ...

Năluca cea din vis,
ce-apar și iar dispar,
rămâne ce am scris
aici și ... la ziar ...

Dorințe răstignite
pe a lui Procust pat,
scurtate sau lungite ...
Nimic n-a mai contat.

.....

E-un semn de prețuire

- mă-ntorc la-ntâia-mi vrere -
„o moleculă de iubire”.
Iubirea-n veci nu piere!

31 octombrie 2020

Mara Emerraldi